

Til Frankrike for å lære mer om dokumentarfilmproduksjon

Mitt mål for å søke om å være med i Reis og Ryk var å lære mer om dokumentarfilm generelt og redigering spesielt. Fra første stund jeg fikk invitasjon til å delta sto det klart for meg at reisen måtte gå til Frankrike. Jeg har alltid vært en stor fan av fransk film og språk og ikke minst kunne jeg endelig dra nytta av mitt au-pair opphold for mange år tilbake. Dessuten hadde jeg etter at jeg i 2007 deltok i en kunstfestival utenfor Paris kontakter innen film og lydproduksjon som kunne hjelpe til å finne et opplegg som passet meg.

Jeg landet i Paris sent en oktoberkveld etter en lang reise fra Finnmark. Allerede tidlig dagen etter hadde jeg et møte med filmredigereren Axelle som arbeider med freelance redigering for film og tv bransjen. Hun viste seg å være en superpedagog og hadde lagt opp en dags introduksjonskurs med faguttrykk og gloser innen filmredigering. I tillegg fikk jeg klare råd og vink om rollefordeling mellom faggruppene innen en produksjon. Dette skulle jeg komme til å få stor nytte av seinere. Vi var ikke ferdig før langt på kveld etter en lang middag etterfulgt av råd og tips på mine egne videoarbeider.

Middag hjemme hos filmredigerer Axelle. F.v. Billedkunstner Josée Coque-
lin, Axelle og billedkunstner Kathrine
Loineau

Etter litt over to timer på toget vestover fra Paris kom jeg til en heller regntung Caen i Normandie. Regionen som er kjent for Calvados, Camembert og landgangen i 2. verdenskrig. Her befinner min vertsbedrift seg, Théâtre de Saëdi. Siden 1987 har Théâtre de Saëdi skapt 23 musikalforestillinger, gjennomført utallige teaterworkshop, laget 5 dokumentarfilmer og deltatt i kulturelle festivaler hovedsaklig i Normandie, men også i Paris, Sveits og Tyskland. De har med sitt arbeid hatt mere enn 140 000 publikummere. Den siste dokumentarfilmen "Envol" vant prisen Coup de Coeur i filmfestivalen i St. Malo "Etonnant voyageur"2010 og er innkjøpt av de største tv-kanalene i Frankrike.

Den første november er en offentlig fridag, men selv om redigeringsstudioet er stengt så blir jeg av regissør Ali Badri gitt en arbeidsoppgave og satt til å kontrollere og sjekke nummerering av alle originale filmkassetter i en dokumentarfilmproduksjon. Alt nummereres nøyaktig i et eget system. Kjempeviktig at det ikke er krøll når man har 60 timers opptak å holde orden på. Jeg forberder alt som skal taes med til sluttproduksjonen.

I redigeringsstudioet hos Zorilla Productions i Caen, Normandie.
F.v. Mathieu Bernadet redigerer hos Zorilla Productions og filmregissør Ali Badri.

Tirsdag andre november møter jeg redigerer Mathieu Bernadet som jobber som redigerer hos Zorrilla Productions. Allerede første dag i studioet møter vi store tekniske utfordringer. Det er blitt bestemt at dokumentarfilmen skal ferdigredigeres i et nytt redigeringsystem. Vi bruker både nettet, en guru i Paris og dager med prøving å feiling før de tekniske utfordringene blir løst. Skikkelig oppoverbakke! Heldigvis, etter noen utrodrende første dager gikk redigeringen mye lettere.

Ohama Beach, Nomandie

Jeg er også med å jobber med tekst. Regissøren Ali Badri og produsent Andre Gueret arbeider nøye med de siste versjonene av voix off. Fortellerstemmen som legges over filmen. Når det meste er klart tas stemmen opp og legges på filmen. Det er morsomt, men tar tid. Ingen detaljer overlates til tilfeldighetene. En annen positiv sideeffekt er at jeg lærer MASSE fransk.

Eglise St. Jean, Caen

Arbeidsdagene er lange og vi er aldri ferdig før i åtte- ni tiden. I tillegg blir jeg dratt med på filmvisninger, møter med filmprodusenter og åpninger av utstillinger. En av de største forskjellene i forhold til Norge er at man må holde et utrolig høyt tempo i dagliglivet for å rekke over alt. Dessuten forventes det at man er ute å møter folk innen sin bransje.

Le Chateau, Caen

Oppholdet i Frankrike var inspirerende, morsomt, intenst og lærerikt. Jeg tror det var først på flyet hjemover jeg kunne begynne å fordøye alt jeg hadde opplevd og lært. Ikke minst hadde jeg lært at med videoredigering er det ingen som kan alt, men at det er alltid noen andre som kan det du ikke kan og motsatt. Den viktigste lærdommen at det er ingenting viktigere enn å dele på kunnskap.

